

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

*Honestioris corporis
Habere qui desideras.
Aut si frequenter, illic
Huic tu comes coniungere,
Periculosa cogitans
Res quam si atq; lubrica.
Quem lupo committere,
Ciproq; sites credere.*

CAPVT XVIII.

ARGVMENTVM.

*Gallinam Vulpes conspexit Et inter eundum,
Vnguis inuadens hanc in gulare cupit.
Aurea similiolus gestans insignia mores
Exiit haud veteres similiolusq; manet.*

DVm Regis ad palatium
Grimhardus atque Reinike
Non ambulare segniter
A parte dextra cernitur,

Cox-

Constructa solitarijs
 Arx monte celsosfratribus.
 Quin de via deflectimus
 Grimharde, dicit Reinike,
 Castella versus obuia,
 Hoc est iter planissimum,
 Nec lubricum, sed proximum.
 Ad claustra solitaria
 Villaq; septa venerant.
 Sed ecce galli foeminam
 Ut vidit audax Reinike,
 Totis in illam viribus,
 Acriq; fertur impetu.
 Quid Reinike, Greunckius
 Ait, facis nequissime?
 Hec signa poenitentia
 Qua polliceris improbe
 Ostendis impuissima?
 Videtur hac suspendio
 Condigna poenitentia.
 Excusat acta Reinike,
 Tuetur atq; talibus,
 Huc vanacogitatio
 Motusq; mentis impulit,
 Nec amplius consenserim
 Pravis erroribus.
 Num sorte nobis accidit,
 Omnis voluntas defuit.
 Sic dicit, atq; proxima
 Ad claustra sepe respicit,
 Gallosq; gallinacos.
 O latro, tum Greunckius

Naturā ex-
 pel as fur-
 ca, tamen
 viq; recur-
 ret.

cla.

98 DE ASTVT. VVLP.

Clamabat, impurissime,
 Quous Lupo bouacior,
 Quousq; differs vtilem
 Quam trado, pœnitentiam?
 Gallos vacillans cogitas
 Ad hos, ocellos dirigis,
 Prædasq; semper sordidas
 Et fructuosas cogitas.

Quid dicis? inquit Reinike
 Nunquid mei tu pectoris
 Scrutaris omnes arculas?
 Meoq; corde libera
 Quæ sit voluntas conspicias?
 Me desinas calumnijs
 Mordacibus laceffere,
 Precationes & meas
 Conuitijs perumpere,
 Permitted longioribus
 Vti roagationibus:
 Ut anseres quos prodidi
 Et deuorari sæpius,
 Nunc perfruantur ocio
 Quietis optatissimo.

Pura atque *Ambo viam confecerant*
 integra *Sed Regis v̄ palatium*
 mens est, *Versuta Vulpes conspiciet*
 quæ nulli- *Perfunditur grauisimo*
 us sibi cri- *Horrore conscientia.*
 minis con-
 scia est.

COMMENTARIA.

I. DE vita solitaria aut monastica extat Ger-
 mani cuiusdam rythmi, non inconcin-
 ni,

ni, per Musas, neque fastidiendi, quos sic
conuertimus.

*Clam cœnobita perditus
Quam sæpè mecum conqueror,
Quod more degens cœlibis,
Vxoris & sum negligam.*

*Si lata fata propriam
Mihî dicassent coniugem,
Mea peracta puriter
Nossent iuuenta premia,
Meisq; possum liberis
Augere regna cœlitum.*

*Niger, nephandus, inuidus
Nunc claudor hic durissimo
Mœrore plenus carcere.
Sensus & agantur liberi
Totumq; mundum peruolant:
Et implicata gaudijs
Mens carnis est vanissimis.
Deus preces, suspiria,
Nostrasq; caremonias
An laudet, optet comprobet,
Exaudi. ut ve, nescio.
Nam fœditate pruriens
Vitam traho miserrimam.
Huius repertor ordinis
Quicumq; princeps extitit,
Hunc noxijs abominor
Diris, modisq; pessimis*

Fateri omnes cogimur, quòd olim adole-
scentia, quæ in libidines quasque promior est,
cœnobijs plerunq; se deuouerit. Nunc autem
affectio

Ger
cin-
ni,

affectio illius aut studium Deo complacuerit, facile homines morati & benè instituti, qui omnia ad cultum Dei synceriores spectantia pertractare solent, conuicere possunt.

II.

Multi inueniuntur, qui prædicatione suam fidem, probitatem, deuotionemq; efferant, & intolerantissime de religione cum irrisione audientium gloriantur, quos tamen nuda fides deinde confusos redarguit. Quamobrem nemo fide aut probitate sua nixus confidat, se salutem animæ propriis consecuturum esse operibus, nisi se ad bona opera cupiditate ardentissima inflammari intra seipsum de-

*Qui de suis bonis operibus gloriantur, plerunq; nequissimi sunt.*prehendat. Videmus autem maiorem hominum turbam, qui religioni conuenientia disputare, subtilibusq; rationibus conquisitis argute differere & philosophari solent, non aliter quàm si verbum & omnia Biblia cum sacris literis decocta deuorassent. Nihilominus interea pecunias scenerari, scortari, mechari, & in colluione sceleratissima omnium flagitiorum volutari. Qui persuasum habet si coram mundo seueræ frontis integumento tanta vitia occultare & obumbrare possint, coram Deo quoq; flagitia sua abscondita esse. Quorum vanitatem hora tandem mortis, ubi aduenerit, redarguet.

III.

Natura sequitur semina quisque suæ. Ad quodcunq; vitæ genus homo nascitur aut natura inclinatur, idq; exercitatione nutriat & confirmet, id exuere nunquam potest. Consuetudo enim altera natura est, vt in Vulpecula